

har gjort Forsøg i den Retning. Jeg tror imidlertid, han havde Ret i, hvad han selv sagde, nemlig at det var en skjæv Bet, hvorpaa han her var kommen ind; jeg tror, det Rigtigste vilde være at hæve de Grunde til Fattigdoms Udbredelse, der ligge i Lovgivningen, og jeg skal anerkjende, at den Udtalelse, vi derom hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren), slog ind paa den rette Bet i saa Henseende. Han berørte denne Sag ganske kort, men jeg tror, han havde Ret i sin Betragtning; thi hvad er Alt det, der her er Tale om at bevilge, naar det bevilges? En Draabe i Hæbet! Der er desuden den Omstændighed at der ingen Garanti er for en retfærdig Fordeling, ingen Garanti for, at Pengene ikke ville blive uddelte til de værste Epyssikere istedetfor til de virkelig Afgværdige. Tro de Herrer ikke, at det tidt er gaaet saaledes i Verden, at det, naar et eller andet Selskab har havt Noget at uddele, er Dientjenere, der ere blevne tagne i Betragtning? Saa megen Erfaring tror jeg at have, at jeg kan sige dette, jeg har set det flere Gange. Jeg vil altsaa udtale, at det forekommer mig, vi for Første skulle søge at forbedre Stillingen for den fattige Del af Befolkningen ved at ophæve de Love, som paa en ubillig Maade tage Kraften fra den. Lad os f. Ex. skynde os med at ophæve den Del af Krigstoldskatten, som ligefrem fordyrer flere af de vigtigste Artikler, Fattigmand bruger. Det er allerede et Retfærdighedsstridt, og det kommer forholdsvis Alle til Gode — og lad os dernæst give den fattige Befolkning Leilighed at faae sine Repræsentanter ind i denne Sal, saaledes at de selv kunne tale de Bedkommendes Sag; derved gavne vi meget mere end ved Forslag som dem, der her foreligge. — Der saaldt en Yttring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren), som jeg ikke vil lade staa uimodsagt. Han sagde nemlig, at Arbejderne skulde have deres egen Minister, men deri kan jeg dog ikke være enig med ham. Vi skulle ikke stille Arbejderne fra den øvrige Del af Befolkningen, og hvem er Arbejder? Er jeg ikke ligesaa godt en Mand, der maa slide fra Morgen til Aften, som den, der maa dyrke sin Mark? Jeg er Arbejder,

thi jeg kan sige, at jeg arbejder idetmindste 12 Timer i Døgnet, og jeg kan derfor sige, at jeg har Ret til at kalde mig Arbejder. Hvorfor skulle blot de, der arbeide med Hækk og Spade eller med forskjellige andre Haandværksredskaber, saaledes udskilles fra alle os Andre, som bidrage til, at Statshusholdningen kan gaa? Jeg finder ikke, at der er nogen Grund dertil, men at det ligesom vilde være at skabe to Nationer i Nationen selv, og derfor skulle vi vogte os. Jeg vil altsaa kun med ganske faa Ord have antydet, hvorfor jeg antager, at disse Forslag i sig selv ere aldeles utilstrækkelige og i Stand til at vække Uvillie hos dem, til hvem man kaster dette Ben som til en Hund. Jeg vil som Exempel nævne det sidste Forslag. Intet er i mine Dine mere nedværdigende end det, at Folk skulle bringes til at være moralisk stikkelige Mennesker og til at leve godt sammen med deres Medmennesker ved Hjælp af Præmier. Det forekommer mig iøvrigt, at Staten ogsaa paa Kristendommens Grundlag her i Landet udgive saa store Midler til at fremvirke denne Sædelighed, Moralitet og saadanne Borgerdyder, at det ikke er værd at give denne Slags smaa Tilskud, hvorom der er stillet Forslag. Hvad har Præstestanden at bestille? Det er da vel dette, hos Befolkningen rundt om at opvække et saadant Sind, at Menneskene kunne forbedres ligeoverfor deres Medborgere og opføre sig stikkelig i de Forhold, hvori de staa til Andre; men naar vi udgive saa store Summer dertil, forekommer det mig næsten latterligt at se det, her er foreslaaet. Jeg vil ikke tale om, at det maa nedsætte Mennesker, at man betragter dem paa den Maade, at man kan faae dem til at blive stikkelige ved Hjælp af nogle Dalere, men jeg vil tillade mig at spørge, hvem der af os vilde taale, at man bød os en Specie for at blive stikkelige Mennesker? Det er nedværdigende, og hvorfor skal den simple Tjener behandles paa anden Maade end vi Andre? Der fremkom iøvrigt endnu en Yttring igaar, som jeg heller ikke vil undlade at omtale idet der nemlig blev sagt, at man havde skabt Fernbaner i Sylland for at skabe Arbeide; det blev igaar sagt her . . .